

[Poul Nødgaard]

Men efter at jeg er kommet tilbage efter et lovligt ærinde uden for huset, er jeg blevet gjort opmærksom på, at arbejdsministeren skulle have antydnet, at jeg var gået til fodbold. Jeg har været her i salen, men jeg tillod mig den luksus at gå på toilettet efter at have været herinde i 5 timer, og det håber jeg er mig tilgivet. Tak!

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg kan sige herfra, at folketingsmedlemmerne ikke nødvendigvis behøver at redegøre for, hvornår de går på toilettet.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg ville hellere have set fodbold.

Men det er mere alvorligt end som så, for jeg må tilstå, at jeg synes, det er helt urimeligt, at fru Lilli Gyldenkilde kalder mig uliberal, blot fordi jeg understreger, at rettigheder og pligter må høre sammen.

Venstre er ikke modstander af, at man laver en individuel handlingsplan, og at man laver den tidligt i forløbet, og jeg tror heller ikke, at hverken det, vi har sagt og skrevet tidligere, eller det, der er sagt i dag, er ukendt for fru Lilli Gyldenkilde, men det, som jeg anholder, er den mulighed, der er for, at man hele tiden kan justere planen, for så mener jeg ikke, at der bliver mulighed for at holde de pågældende fast på pligterne. Jeg mener da, at det er ganske liberalt at sige, at rettigheder og pligter hører sammen, og det var såmænd bare det, jeg understregede endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, at med 341.000 registrerede arbejdsløse og nu en plan, som ikke er den mest dynamiske, selv om den gerne vil sælges som sådan, men som dog indeholder nogle muligheder, der peger fremad – og jeg indrømmer, at jeg gerne vil deltage i at gøre den bedre – er det uhørt at blive ved med at snakke om rettigheder og pligter.

Der er ikke job til disse mennesker! Nu forsøger man så – efter at vi har prøvet i 10 år – at få opbygget nogle systemer, hvor folk ikke er låst fast i at skulle sidde og vente på en telefon, der aldrig ringer, eller et brev, der aldrig kom-

mer, med meddelelse om et arbejde; man forsøger altså nu at lave nogle fleksible ordninger.

Det er da klart, at man må tage sådan et forløb op, hvis det viser sig, at der inden for den periode, hvor man er i det, er noget, der er gået skævt, eller det af en eller anden grund alligevel ikke er det, man vil. Sammenlagt er det jo under alle omstændigheder sådan, at man kun kan være 4 år i dette system, uanset om man ændrer på forløbet eller ej.

Det handler jo ikke om, at man derved får yderligere ret til at være i dagpengesystemet, så jeg forstår egentlig ikke, hvad det er, hr. Helge Sander går efter i den seneste diskussion.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Måske er netop denne diskussion med til at understrege, at vi opfatter forholdene lidt forskelligt, for det er selvfølgelig rigtigt, at det gør vi. Efter regeringens forslag taler vi om to perioder, den sidste på 3 år og den første på 4 år, men vi tror på, at det er ganske sundt, også selv om man er ledig, at der er nogle pligter undervejs. Som fru Lilli Gyldenkilde fremstiller det, er det lige før, jeg må opfatte det sådan, at SF gerne så, at alle kunne benytte den tredje orlovsmulighed, og at man for den sags skyld kunne rejse bort i alle 4 år uden overhovedet at stå til rådighed. Det er det, fru Lilli Gyldenkilde siger med de ord, hun fremførte her fra talerstolen for et øjeblik siden til mine meget beskedne, men meget realistiske betragtninger om det at have rettigheder og pligter. Selv om det er 4 år, bør det gælde – også af hensyn til de ledige.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Hvis jeg skal sige det venligt, så tror jeg, vi skal stoppe denne diskussion, så hr. Helge Sander kan komme ind at se fodbold, inden dette her går for vidt.

Jeg vil ikke klandres for, at jeg ønsker, at et eneste menneske skal være i arbejdsløshedssystemet. Jeg ønsker ikke et eneste menneske i det. Jeg ønsker, at folk skal have et arbejde, og jeg ønsker, at de unge skal have en uddannelse, så de kan få et arbejde, der kan betrygge deres tilværelse. Jeg ønsker ikke en eneste ar-